

РЕШЕНИЕ

№ 8236

гр. София, 11.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 28.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **7345** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК.

Образувано е по жалба на „Галва Метал България“ ЕООД [населено място]/ в несъстоятелност/срещу Решение №РЗМ-5800-1074-223786/14.06.2023 година на Директор ТД Митница С., с което последният променил за стока № 2 по ЕД 6/14,6/15 от МД МРН 22BG0058080847978R0/01.04.2022 година код по Т. от [ЕГН] на [ЕГН], променил за стока №2 от МД МРН 22BG0058080847978R0/01.04.2022 година ЕД 4/17 преференция от код 120 на код 100, променил за стока №2 от МД МРН 22BG0058080847978R0/01.04.2022 година ЕД 8/1 номер на квотата от текст 098612 на текст“ Празно“, определил за стока №2 от МД МРН 22BG0058080847978R0/01.04.2022 година размера на публичните държавни вземания за стока №2- мито в размер на 6450,43 лева и ДДС в размер на 1290,09 лева и задължил оспорващото дружество в 10 дневен срок от връщане на решението да внесе установените публични държавни вземания заедно с дължимите лихви съгласно чл.59,ал.2 от ЗДДС.

Развитите в жалбата оплаквания са за нищожност и незаконосъобразност на оспореното Решение. Твърди се, че същото е издадено при неспазване на установената форма, липса на задължителни реквизити и издаването му от некомпетентен орган, като липсва пълно и точно изложение на фактическите и правни основания за издаване на акта, като е нарушена нормата на чл.59,ал.2,т.4 от АПК и е необосновано, тъй като в обстоятелствената му част липсва пълно и точно излагане на фактите, въз основа на които е издаден оспорения акт. Посочва се още, че

същото е незаконосъобразно поради допуснати съществени процесуални нарушения – липса на основание за извършване на последващ контрол, не е осигурен превод на всички искания и документи на управителя на дружеството, който не владее български език, не му е осигурено правото на изслушване, а докладът е издаден извън предвидения 14 дневен срок и решението е издадено извън 30 дневния срок, и е налице нарушение и на материалния закон. Иска се или обявяване нищожността на решението или отмяната му като незаконосъобразно и се претендират сторените по делото разноски.

В съдебно заседание- оспорващото дружество- „ Галва Метал България“ ЕООД/ в несъстоятелност/,редовно уведомено при условията на чл.138,ал.2 АПК не изпраща представител . От процесуалния представител на същия са постъпили писмени бележки.

Ответникът по оспорването- Директор ТД Митница С. редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 се представлява от юрисконсулт О., редовно упълномощен, който оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Съображения относно неоснователността на жалбата развива и в представената по делото писмена защита.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

На 01.04.2022 година с Митническа декларация №МРН 22BG0058080847978R0/ 01.04.2022 година в МБ С.- И. при ТД Митница С. оспорващото дружество декларираше при режим“ допускане за свободно обращение“ две стоки с описание в елемент от данни /ЕД 6/8 на МД за всяка от тях – стока 1- галванизирани стоманени ленти с широчина по- малка от 600 мм-12335 кг, 0,58 ммx122мм-2247 кг-1 брой, 058 мм x 0,80мм-6774 кг-23 броя, Стока № 2- галванизирана ламарина на рулони -0,45 мм x0.70-10470 кг- броя.

Към МД оспорващото дружество приложило търговска фактура от 25.03.2022 година и търговска фактура от 25.03.2022 година, опаковъчен лист от 25.03.2022 година, международна товарителница- ЧМР № 5464/25.03.2022 година, сертификат за движение от 25.03.2022 година, 2 броя сертификати за анализ от 25.03.2022 година, износна митническа декларация от 25.03.2022 година, транзитна митническа декларация от 25.03.2022 година, като приложените към МД два броя сертификати за анализ съдържат информация за химичния състав и механични характеристики на стоките, от които е установено, че стоките по двете фактури се състоят от 8 рулона общо, всеки със съответен идентификационен номер на намотката , като ЕД 4/17“ Преференция“ 4 от МД и за двете стоки е деклариран код на тарифната преференция 120“ непреференциална тарифна квота „ и номер на тарифна квота в ЕД 8/1 от МД 098612, като е приложена ставка на вносно мито в размер на 0% и определен размер на вносно мито -0 лева за двете стоки, а декларираният произход на стоките е Република Турция , като декларираната митническа стойност на стоките е в размер на 53 907,52 лева , данъчната основа на стоките е в общ размер на 53 907,52 лева и е определена на основание чл.55 от ЗДДС, като задължението за ДДС при внос по смисъла на чл.16 ал.1 от ЗДДС е определено общо в размер на 10 781,50 лева , декларираният код за стока 1 по КН в ЕД 6/14 от МД е 7212 30 00, код по Т. в ЕД №6/15-„80“, който отговаря на „Плосковалцовни продукти от желязо или от

нелегирани стомани с широчина по- малка от 600 мм или повече, плакирани или покрити“ ,други.

Със Заповед за възлагане № ЗДТ-1000-409/07.06.2022 година Директор ТД Митница Б. възложил да бъде извършена проверка в рамките на последващ контрол на основание чл.48 от Регламент /ЕС/ №952/2013 на Европейски Парламент на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на съюза и чл.84,ал.1,т.2 от ЗМ на „ Галва Метал България“ ЕООД- [населено място], определил състава на митническите органи, които да извършат проверката - Н. Н. Ц.- ГЛАВЕН ЕКСПЕРТ В ТД НА АМ, ОТДЕЛ“ ПОСЛЕДВАЩ КОНТРОЛ“ - РЪКОВОДИТЕЛ ЕКИП, С. К. К.- ГЛАВЕН ИНСПЕКТОР В ТД НА АМ“ ПОСЛЕДВАЩ КОНТРОЛ“, ТД Митница Б., М. Г. М.- СТАРШИ ИНСПЕКТОР В ТД НА АМ“ ПОСЛЕДВАЩ КОНТРОЛ В ТД Митница Б., посочил при проверката да бъде установена законосъобразността на действията на проверяваното лице при поставяне на стоките под митнически режими“ Допускане за свободно обращение“, прилагането на мерките на търговската политика в Европейския съюз, както и изпълнение на задължението на проверяваното лице за заплащане и обезпечаване на публичните държавни вземания по поставяне на стоките под съответния режим, посочил проверявания период- 01.06.2019 година-06.06.2022 година, срок за завършване на проверката – два месеца считано от датата на връчване на заповедта за възлагане и посочил в срок от 14 дни от приключване на проверката да бъде изготвен писмен констативен доклад.

Заповедта е връчена на управителя на оспорващото дружество на дата 10.06.2022 година.

Със Заповед от 08.08.2022 година За директор ТД Митница Б. изменил заповедта за възлагане на проверка от 07.06.2022 година, като посочил да се чете срок за завършване на проверката- три месеца, считано от датата на връчване на Заповедта.

Заповедта за изменение е връчена на управителя на оспорващото дружество на 09.08.2022 година.

С нова Заповед за изменение от 07.09.2022 година За-директор ТД Митница Б. изменил Заповед за възлагане от 07.06.2022 година, като посочил в Заповедта да се чете“ срок за извършване на проверката – четири месеца“ , считано от датата на връчване на заповедта.

Заповедта за изменение е връчена на управителя на оспорващото дружество на 08.09.2022 година.

На 05.10.2022 година, проверяващите органи уведомили оспорващото дружество , че на дата 07.10.2022 година ще се проведе заключително обсъждане, като уведомлението е връчено на пълномощник на управителя на оспорващото дружество на дата 05.10.2022 година.

На 07.10.2022 година в присъствието на управителя на оспорващото дружество митническите органи е проведено заключително обсъждане и е даден 7 дневен срок на оспорващото дружество да изрази становище по заключителното обсъждане.

На 14.10.2022 година оспорващото дружество депозирало писмено становище до Отдел „Последващ контрол“ в ТД Митница Б., в което подробно изразило несъгласието си със заключителното обсъждане.

На 21.10.2022 година е съставен Доклад № ВГ001000/1/4/21.10.2022 година, в който проверяващите са посочили подробно какво е констатирано при проверката.

Докладът е подписан от двама от органите, участвала в производство по

извършване на последващата проверка и от Началник отдел“ Последващ контрол“- Т. М..

Докладът е връчен на оспорващото дружество на дата 25.10.2022 година.

На 23.11.2022 година оспорващото дружество е уведомено, че в МБ- С.-И. започва производство по издаване на ИАА във връзка с Митническо оформяне на стоки под режим“ допускане за свободно обращение“ по МД МРН 22BG0058080847978R0/01.04.2022 година и му е даден 30 дневен срок да изрази своето становище .

Уведомлението е връчено на 24.11.2022 година на пълномощник на управителя на оспорващото дружество.

На 14.06.2023 година ответникът по оспорването издал оспореното Решение № РЗМ—5800-1074/32.223786, с което променил за стока № 2 по ЕД 6/14,6/15 от МД МРН 22BG0058080847978R0/01.04.2022 година код по Т. от [ЕГН] на [ЕГН], променил за стока №2 от МД МРН 22BG0058080847978R0/01.04.2022 година ЕД 4/17 преференция от код 120 на код 100, променил за стока №2 от МД МРН 22BG0058080847978R0/01.04.2022 година ЕД 8/1 номер на квотата от текст 098612 на текст“ Празно“, определил за стока №2 от МД МРН 22BG0058080847978R0/01.04.2022 година размера на публичните държавни вземания за стока №2- мито в размер на 6450,43 лева и ДДС в размер на 1290,09 лева и задължил оспорващото дружество в 10 дневен срок от връщане на решението да внесе установените публични държавни вземания заедно с дължимите лихви съгласно чл.59,ал.2 от ЗДДС.

Решението е връчено на дата 20.06.2023 година на адвокат Д.- упълномощена от управителя на оспорващото дружество.

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства и събраните в хода на процеса такива.

С оглед на така установената фактическа обстановка,Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.149,ал.5 АПК от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна/предвид обстоятелството, че с жалбата се иска обявяване на нищожност на решението поради некомпетентност/, а искане за обявяване на нищожност съгласно чл.149,ал.5 от АПК може да се предяви без ограничение във времето . Съображенията за това са следните:

Оспореното Решение представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21,ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК,/така наречените условия за редовно действие на административните актове./При проверката, съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно нормата на чл.34,ал.1,т.9 от Устройствения правилник на А. ямитинцин е предоставено правото да издава индивидуални административни актове в рамките на своите правомощия на всеки директор на тД . В чл. 220 от Закона за митниците е посочено, че всяко лице може да обжалва засягащи го решения на митническите органи по реда на [Административнопроцесуалния кодекс](#). Съгласно чл.19 от Закона за митниците Решенията по прилагане на митническото законодателство се издават от

директора на Агенция "Митници" или от директорите на териториални дирекции. "Митнически органи" са длъжностните лица от митническите учреждения, които осъществяват митнически надзор и/или извършват контрол или дейност по разследване по реда на Наказателно-процесуалния кодекс, §1, т.9 от ДР на ЗМ. В чл.19, ал.7 от ЗМ е доуточнено, че за целите на прилагане на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 решения, взети без предварително заявление, се издават от директора на териториалната дирекция, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение, освен ако не е предвидено друго.

От самото Решение видно, че то е издадено при извършена последваща проверка, чиято правна уредба се съдържа в нормата на чл.84 от Закона за митниците, според която за целите на прилагане на чл. 48 от Регламент (ЕС) № 952/2013 след вдигане на стоките митническите органи имат право да извършат последващ контрол чрез проверка на точността и пълнотата на информацията в декларациите и на придружаващите документи, счетоводната отчетност на декларатора и други видове отчетност, свързани с операции със съответните стоки или с предварителни или последващи търговски операции, включващи съответните стоки, като проверката по ал. 1, т. 2 се извършва по реда на чл. 84а и 84м. В чл. 84а. от ЗМ е посочено, че последващ контрол на декларирането се извършва на всички лица, които упражняват или са свързани с дейност, контролът върху която е възложен на митническите органи със закон. При последващия контрол се извършва проверка за законосъобразността на действията на проверяваното лице при прилагането на съответните режими, процедури и мерки на търговската политика, както и за изпълнение на задълженията му за заплащане на публичните държавни вземания, събирани от митническите органи. Митническите органи са длъжни да установяват безпристрастно фактите и обстоятелствата по ал. 2 както във вреда, така и в полза на проверяваното лице. В хода на проверката проверяваното лице има право да получава сведения за установените факти и обстоятелства, доколкото това няма да затрудни извършването ѝ. Проверката обхваща стоките, складовите наличности, счетоводните записи, търговската, счетоводната и друга документация на проверяваното лице, която е от значение за конкретния случай. Митническите органи са длъжни да разясняват на проверяваното лице и на другите участници в производствата по този закон техните процесуални права, предвидени в Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, съответно Наказателно-процесуалния кодекс, и да осигуряват възможност за упражняването им.

В чл. 84б от ЗМ в редакцията, действаща към момента на извършването на последващата проверка е доуточнено, че последващият контрол се осъществява от митнически служители в специализирани звена за последващ контрол в Централното митническо управление и в териториалните митнически управления. Компетентността на звеното за последващ контрол се определя по адреса на управление, съответно по постоянния адрес на проверяваното лице. Компетентността на звеното за последващ контрол в Централното митническо управление е национална. При необходимост да се установят факти и обстоятелства, свързани с дейността на проверяваното лице, на негово поделение, обект, дейност или имущество, които се намират в обхвата на компетентност на друго звено за последващ контрол, директорът на Агенция "Митници" може да разреши извършване на цялата проверка или на отделни действия от това звено за последващ контрол. При необходимост от специфични знания и квалификация в проверката могат да участват и други митнически служители, които ги притежават, или от тях може да се

изискват експертни становища. По аргумент от чл.84в от ЗМ проверката в рамките на последващия контрол се извършва въз основа на заповед за възлагане, която се издава от-Директора на Агенция "Митници" или от оправомощени от него длъжностни лица от Агенция "Митници" и от Началник на митница. Заповедта по ал. 1 се издава в писмена форма и съдържа- правните и фактическите основания за извършване на проверката, имената и длъжността на митническите служители, които ще извършват проверката, данни за проверяваното лице,проверявания период, обхвата на проверката,срока за извършване на проверката. Заповедта по ал. 1 се връчва на проверяваното лице от митническите органи, като проверяваното лице може да бъде уведомено предварително за началото на проверката, ако с това не се застрашава целта ѝ. Заповедта по ал. 1 може да бъде изменяна с нова мотивирана заповед от органа, възложил проверката. Изменението се смята за извършено от датата на издаване на новата заповед, която се връчва на проверяваното лице. Срокът за извършване на проверката в рамките на последващия контрол не може да бъде по-дълъг от два месеца считано от датата на връчване на заповедта. При обоснована необходимост срокът по ал. 6 може да бъде продължен с не повече от 4 месеца с нова мотивирана заповед от органа, възложил проверката. Заповедите за възлагане, изменение, спиране и възобновяване на проверката не подлежат на обжалване. В чл.84г от ЗМ е доуточнено, че 84г от ЗМ е доуточнено, че проверяваното лице е длъжно да оказва съдействие на митническите органи при изясняването на факти и обстоятелства, които са от значение за проверката, По силата на 84л от ЗМ,проверката в рамките на последващия контрол приключва с констативен доклад, който се изготвя не по-късно от 14 дни след изтичането на срока по чл. 84в, ал. 3, т. 6. Писменият констативен доклад съдържа- номер и дата, имената и длъжността на митническите служители, извършили проверката, фактическите и правните основания за проверката, данни за проверяваното лице,обхвата на проверката, извършените действия и установените факти и обстоятелства, направените констатации, предприетите мерки за обезпечаване на доказателствата и на публичните държавни вземания,предложения за определяне размера на миттата и другите публични държавни вземания и за образуване на административнонаказателно производство, опис на приложените доказателства, подписи на митническите служители, съставили доклада, и на ръководителя на съответното звено за последващ контрол. Приложените към доклада доказателства са неразделна част от него. Оригиналите на събраните писмени доказателства се прилагат към екземпляра от доклада, предназначен за митническия орган, възложил проверката, а заверени копия от тях с изключение на предоставените доказателства от проверяваното лице, се прилагат към екземпляра, предназначен за лицето. Фактическите констатации в доклада трябва да бъдат подкрепени с доказателства и се смятат за истински до доказване на противното. В 7-дневен срок от съставянето му докладът за проверката и доказателствата, приложени към него, се връчват на проверяваното лице срещу подпис и се предават на органа, възложил проверката, за последващи действия.

Още с Определението за насрочване съдът указа на ответника по оспорването ,че за обстоятелството, че ЛИЦЕТО Д. С. Д. КЪМ ДАТАТА НА ИЗДАВАНЕ НА РЕШЕНИЕТО Е ЗАЕМАЛ ДЛЪЖНОСТТА- ДИРЕКТОР ТД МИТНИЦА-С., ЛИЦАТА, ВКЛЮЧЕНИ В СЪСТАВА НА ПРОВЕРЯВАЩИЯ ЕКИП,ОПРЕДЕЛЕН ДА ИЗВЪРШИ ПРОВЕРКАТА- Н. Н. Ц.- ГЛАВЕН ЕКСПЕРТ В ТД НА АМ, ОТДЕЛ“ ПОСЛЕДВАЩ КОНТРОЛ“ - РЪКОВОДИТЕЛ ЕКИП, С. К. К.- ГЛАВЕН ИНСПЕКТОР В ТД НА АМ“ ПОСЛЕДВАЩ КОНТРОЛ“, М. Г. М.- СТАРШИ ИНСПЕКТОР В ТД НА АМ“ ПОСЛЕДВАЩ КОНТРОЛ СА ЗАЕМАЛИ СЪОТВЕТНИТЕ ДЛЪЖНОСТИ- НЕ

СОЧИ ДОКАЗАТЕЛСТВА.

Доказателства, че лицата, включени в Заповедта за извършване на последващ контрол са заемали съответните длъжности и наистина са били служители в отдел " Последващ контрол" в ТД Митница Б. не са представени, а това води до извод, че и издаденото решение/ което е базирано изцяло на събраните в хода на последващата проверка доказателства и изготвения доклад. Вярно е че към момента на започване на последващата проверка седалището и адресът на управление на оспорващото дружество е бил в [населено място]/ Б., [община], населено място: [населено място], п.к. 8000, бул./ [улица], ет. 3, ап. офис 1/ но е променено на дата 15.03.2024 година в [населено място]/, което определя компетентност на З. за последващ контрол към ТД Митница Б., защото компетентността на звеното за последващ контрол се определя по адреса на управление, съответно по постоянния адрес на проверяваното лице.

Но простото отбелязване, че служителите, посочени в Заповедта за възлагане заемат съответните длъжности, без да са представени доказателства за това, че същите са заемали тези длъжности води до липса на компетентност у издателите на Доклада, въз основа на който е издадено Решението и именно базирано на доклада, които е съставен води до извод, че органите, които са участвали при съставянето на Доклада не са притежавали компетентност да го съставят. Наред с това, липсват доказателства и за това посоченият издател на Решението Д. С. Д. към датата на издаване на решението да е заемал длъжността Директор ТД Митница С., което отново води до извод, че решението е нищожно и е издадено при липса на компетентност у издателя му. В най-общ смисъл, компетентността на определен административен орган посочва кръга от въпроси, с които той е оправомощен да се занимава, както и правомощията, с които органът разполага за решаването на тези въпроси и с оглед издаването на юридически /административни актове/, компетентността представлява нормативно признатата способност на даден орган да издаде определен акт. Компетентността на държавните органи е израз на специализацията на функциите на държавно управление и очертава кръга от задачи, възложени на отделните органи по осъществяването на определени държавни функции. Най-често, компетентността се определя като система от правомощия-съвкупност от права и задължения от особен характер, предоставени на органа за осъществяване на държавната власт. Значението на компетентността при издаване на административни актове е толкова голяма, че законодателят отчитайки тази значимост е въздигнал липсата на компетентност в първо то основание за оспорване на административните актове-чл.146, т.1 АПК

Съдът намира искането на оспорващото дружество за отправяне на преюдициално запитване за неоснователно, като няма правна пречка съдът да се произнесе по искането и с крайния съдебен акт / в който смисъл са редица съдебни решения на ВАС, в това число **И РЕШЕНИЕ № 12458 ОТ 20.11.2015 Г. ПО АДМ. Д. № 10985/2014 Г., I ОТД. НА ВАС.**

Предявеното за първи път пред съда основание от страна на жалбоподателя –незаконосъобразност на акта поради неприлагане на непреференциално тарифно класиране в полза на оспорващия, е относимо и подлежи на доказване само в производство, в което е постановен отказ за издаване на административен акт по искане на оспорващия. Само в този случай, съгласно чл.170, ал.2 от АПК оспорващият следва да докаже пред съда, че са налице условията, предвидени в закона за административния орган да уважи искането и да издаде акта.. Такъв обаче не е прецесният случай, тъй като пред съда не се оспорва акт на митнически орган, с който е постановен отказ по искане от „Галваметал България“ЕООД за прилагане на непреференциална тарифна квота за стока с код по Т. произход Турция, декларирана

от дружеството с MRN от 01.04.2022 година. Не е спорно, че за определения с решението нов тарифен код по Т. няма направено искане пред митническия орган, съответно Комисията не е уведомена за прилагането на непреференциално тарифно класиране по реда на чл.3 от Регламент за изпълнение(ЕС) 2019/159 във връзка с членове 49-54 от Регламент за изпълнение (ЕС)2015/2447. Митническият орган няма правомощия да прилага непреференциално тарифно класиране служебно за конкретна квота, съобразно декларирания тарифен код. Това е така, тъй като съгласно чл.50, пар.1 от Регламента за изпълнение (ЕС) 2015/2447, митническите органи проверяват дали искането за ползване на тарифна квота, направено от декларатора в митническата декларация за „допускане за свободно обращение“ е валидно съгласно законодателството на Съюза, с което се открива тарифната квота. В параграф 2 от същата разпоредба е предвидено, че когато митническата декларация за допускане за свободно обращение съдържа валидно искане от страна на декларатора за ползване на тарифна квота, и на митническите органи са представени всички придружаващи документи, необходими органи за предоставяне на тарифната квота, митническите органи предават незабавно въпросното искане на Комисията, като посочват датата на приемане на митническата декларация и точното количество, за което е направено искането. В пар.3 от същата разпоредба е предвидено правомощие на Комисията да разпределя количествата за всяка тарифна квота въз основа на получените от нея искания и за въпросната тарифна квота – по хронологичния ред на датите на приемане на съответните митнически декларации и доколкото позволява оставащото количество по тарифната квота. Както е посочено в чл.50, пар.1 от регламента за изпълнение (ЕС) 2015/2447 и както следва от чл.5, т.12 от Регламент (ЕС) №952/2013г, исканията за ползване на тарифна квота при внос, следва да бъде направена с митническата декларация, тъй като именно с нея стоката се поставя под определен митнически режим от декларатора и се посочва ползването на установени мерки при вноса в законодателството. Посоченото за производството и вида на акта, с който следва да се направи искане за прилагане на непреференциални тарифни квоти за даден митнически код, изключва такова искане да се предяви за пръв път в рамките на производството по обжалване пред съда, съответно съдът да разгледа такова искане, без да е предявено по предвидения за това ред с митническа декларация и от декларатора на съответния митнически режим. Представителната власт на адвоката да оспори решението на митническия орган пред съда не придава на същия и качеството на декларатор по митническата декларация и следователно, неприложим е чл.86, параграф 6 от регламент №952/2013г. към казуса по делото във връзка с определения нов код на стоката по МД от 01.04.2022г. В приложното поле на чл.86, параграф 6 от Регламент 952/2013г., както се посочва и в жалбата, попада освобождаването на мито поради прилагане на непреференциална тарифна квота за внос от Турция. Квотата се управлява от Европейската комисия, прилагането ѝ към конкретен внос е допустимо само по искане на декларатора, митническият орган само информира Комисията за подаденото искане. Не е предвидена каквато и да е служебна преценка за прилагането на непреференциална тарифна квота по конкретен внос – нито от Комисията, нито от митническия орган, без изричното искане на вносителя. Решението за разпределението на непреференциална тарифна квота по конкретен внос е на Комисията, доколкото при критични стойности на изчерпване на квотата, същата може да разпредели оставащото неизчерпано количество пропорционално на постъпилите искания, т.е. да не удовлетвори изцяло искането на декларатора. Митническият орган няма нито право, нито задължение да сезира Комисията, без искане от вносителя, посочено в митническата декларация и след преценка за валидност на искането, както на условието – да няма митническа

измама. Предмет на съдебен контрол е правилното определяне с процесното решение на тарифното класиране на стоката по конкретната митническа декларация и произтичащите от това задължения за мито и ДДС. Обстоятелството, дали конкретни обстоятелства съставляват митническа измама, е въпрос на преценка на доказателствата, което е в компетентността само на националния съд, а не на тълкуване правото на ЕС, както следва от съдебната практика на съда на ЕС: Макар Съдът евентуално да може, когато се произнася по преюдициално запитване, да даде пояснения, за да насочи тълкуването на националната юрисдикция, последната е тази, която следва да провери дали в спора, с който е сезирана, е изпълнен фактическият състав на злоупотребата. В този контекст проверката дали е налице злоупотреба изисква запитващата юрисдикция да вземе под внимание всички факти и обстоятелства по случая, включително търговските сделки преди и след разглеждания внос (решения SICED и др., C- 155/13, EU:C:2014:145, т. 34 и цитираната съдебна практика, както и Cimmino и др., C- 607/13, EU:C:2015:448, т. 60)."

Нещо повече искането за отправяне на преюдициално запитване от страна на дружеството не е мотивирано с неяснота на приложима правна уредба по правото на ЕС, нито с противоречива съдебна практика по прилагането ѝ. Съществуването на правен спор, по начало не обуславя непременно необходимост от тълкуване на приложими разпоредби и не съставлява достатъчно основание за да бъде отправено преюдициално запитване до Съда на ЕС. Наред с това с Решение №952/24.07.2023г., постановено по търговско дело по несъстоятелност №554/2023 година на Софийски градски съд, Търговско отделение, VI-25 състав, с което е обявена неплатежоспособността на дружеството, определена е начална дата на неплатежоспособността 01.03.2023г. и е открито производство по несъстоятелност, допуснато е обезпечение чрез налагането на заповед и възбрана на имуществото и вземанията на дружеството, постановено е прекратяване на дейността на дружеството, обявена несъстоятелността на дружеството и производството спряно, поради недостатъчност на масата на несъстоятелността, на кредиторите на дружеството и на длъжника съдът е дал указания на основание чл.632, ал.2 от Търговския закон, че спряното производство по несъстоятелност може да бъде възобновено в срок от една година от вписването на съдебното решение, в случай, че е налице достатъчно имущество или ако депозира необходимата сума в размер на 8 000 лева за предплащане на началните разноски по производството.

Посочените обстоятелства поставят под въпрос и съществуването на дружеството като правен субект и съществуването му като страна в съдебното производство. В случай на отправяне на преюдициално запитване пред Съда на ЕС, предвид фазите и сроковете на производство по преюдициалното дело, сред които и възможност на Комисията и държавите-членки за становище, то производството би продължило след

едногодишния срок по решението на съда по несъстоятелността, а това води до отхвърляне на искането за отправяне на преюдициално запитване.

С оглед изхода на спора, претенцията на ответника по жалбата за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е неоснователна и не подлежи на уважаване.

Претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски е основателна и в негова полза следва се присъдят разноски, но преди да бъде определен техният размер, съдът следва да обсъди направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, направено в последното съдебно заседание от страна на процесуалния представител на ответника по жалбата. От доказателствата по делото е установено, че жалбоподателят е заплатил сума в размер на 1290 лева

адвокатско възнаграждение. Материалният интерес е в размер на 7 740,52 лева и съгласно чл.7,ал.2, т.2/ . при интерес от 1000 до 10 000 лв. - 400 лв. плюс 10 % за горницата над 1000 лв./ и възлиза на 1074 лева, а заплатеното е 1290 лева, което не е прекомерно. В РЕШЕНИЕ НА СЪДА (втори състав)25 януари 2024 година на СЕС е посочено, че „ **Член 101, параграф 1 ДФЕС във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС** трябва да се тълкува в смисъл, че ако установи, че наредба, която определя минималните размери на адвокатските възнаграждения и на която е придаден задължителен характер с национална правна уредба, противоречи на посочения член 101, параграф 1, националният съд е длъжен да откаже да приложи тази национална правна уредба по отношение на страната, осъдена да заплати съдебните разноски за адвокатско възнаграждение, включително когато тази страна не е подписала никакъв договор за адвокатски услуги и адвокатско възнаграждение.

2) **Член 101, параграф 1 ДФЕС във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС** трябва да се тълкува в смисъл, че национална правна уредба, съгласно която, от една страна, адвокатът и неговият клиент не могат да договорят възнаграждение в размер по-нисък от минималния, определен с наредба, приета от съсловна организация на адвокатите като Висшия адвокатски съвет, и от друга страна, съдът няма право да присъди разноски за възнаграждение в размер по-нисък от минималния, трябва да се счита за ограничение на конкуренцията „с оглед на целта“ по смисъла на тази разпоредба. При наличието на такова ограничение не е възможно позоваване на легитимните цели, които се твърди, че посочената национална правна уредба преследва, за да не се приложи към разглежданото поведение установената в член 101, параграф 1 ДФЕС забрана на ограничаващите конкуренцията споразумения и практики.

3) **Член 101, параграф 2 ДФЕС във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС** трябва да се тълкува в смисъл, че ако установи, че наредба, която определя минималните размери на адвокатските възнаграждения и на която е придаден задължителен характер с национална правна уредба, нарушава забраната по член 101, параграф 1 ДФЕС, националният съд е длъжен да откаже да приложи тази национална правна уредба, включително когато предвидените в тази наредба минимални размери отразяват реалните пазарни цени на адвокатските услуги.

С оглед на това съдът намира, че в полза на жалбоподателя следва да се присъди пълният размер на възнаграждението за адвокат, заплатената от него държавна такса, внесен депозит за вещо лице или общо разноски в размер на 1340 лева-заплатена държавна такса в размер на 50 лева и заплатен адвокатски хонорар.

Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Вяска от страните по делото е отговорна за направените разноски.Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най- голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт,с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция.Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

Воден от гореизложеното и на основание чл.172 АПК, вр.с чл.629,ал.2 ГПК
Административен съд София- град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ИСКАНЕТО НА „ ГАЛВА МЕТАЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД- [населено място] / в несъстоятелност/ за отправяне на преюдициално запитване до Съда на ЕС по въпроси ,поставен в жалбата.

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на Решение № РЗМ—5800-1074/32.223786 на Директор ТД Митница С., с което променил за стока № 2 по ЕД 6/14,6/15 от МД МРН 22BG0058080847978R0/01.04.2022 година код по Т. от [ЕГН] на [ЕГН], променил за стока №2 от МД МРН 22BG0058080847978R0/01.04.2022 година ЕД 4/17 преференция от код 120 на код 100, променил за стока №2 от МД МРН 22BG0058080847978R0/01.04.2022 година ЕД 8/1 номер на квотата от текст 098612 на текст“ Пrazно“, определил за стока №2 от МД МРН 22BG0058080847978R0/01.04.2022 година размера на публичните държавни вземания за стока №2- мито в размер на 6450,43 лева и ДДС в размер на 1290,09 лева и задължил оспорващото дружество в 10 дневен срок от връщане на решението да внесе установените публични държавни вземания заедно с дължимите лихви съгласно чл.59,ал.2 от ЗДДС.

ОСЪЖДА ДИРЕКТОР ТД МИТНИЦА-С. ДА ЗАПЛАТИ НА„ ГАЛВА МЕТАЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД- [населено място] / в несъстоятелност/ СУМАТА ОТ 1340 ЛЕВА- РАЗНОСКИ ПО ДЕЛОТО, КАТО СЪЩАТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТА НА ТЕРИТОРИАЛНА ДИРЕКЦИЯ МИТНИЦА-С..

На основание чл.138 АПК, препис от решението да се изпрати на страните.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на чл.211,ал.1 АПК, а в отхвърлителната част на искането за отправяне на преюдициално запитване- имащо характер на определение- не подлежи на обжалване по аргумент от нормата на чл.629,ал.2 ГПК.

СЪДИЯ: